

Piatok 27. mája 2016

Text: R 11, (32) 33 – 36

³²Lebo zavrel Boh všetkých do neposlušnosti, aby sa nad všetkými zmiloval. ³³Ó, hlbokosť bohatstva, múdrosti a známosti Božej! Aké nevyspytateľné sú Jeho súdy a nepochopiteľné cesty Jeho. ³⁴Ved' kto poznal myseľ Pánovu, alebo kto Mu bol radcom? ³⁵Alebo kto prv dal Jemu, aby mu bolo treba odplatiť? ³⁶Lebo z Neho, skrze Neho a pre Neho je všetko. Jemu sláva naveky. Amen.

Piesne: ES č. 363, 225

Zamyslenie nad Božím slovom:

Dnes je Medzinárodný športový vyzývací deň. Zaujala ma jedna veta pri poznámke k tomuto dňu. „Cieľom podujatí organizovaných počas tohto dňa je vyzvať čo najväčší počet ľudí k pohybovej aktivite trvajúcej minimálne 15 minút, a zároveň ich tým inšpirovať, aby každý deň boli fyzicky aktívni.“ Minulú nedeľu sme v chrámoch Božích počuli zvesť, ktorá sa dotýkala Svätej Trojice a jej pôsobenia medzi nami v našich životoch. Nie náhodou sme podaktorí počuli aj epištolu z Listu Rímskym. Ľudia sa dokážu v záujme budovania telesného života a hmotného prospechu povzbudzovať k tomu, aby sa aspoň 15 minút denne hýbali a boli aktívni, a tomu sú venované aj všelijaké iné medzinárodné dni a rôzne iné ľudské hnutia. Človek sa dokáže rozhýbať, keď má pred sebou cieľ. A čo v prípade nášho duchovného života? O celi vieme dobre a tých, ktorí absolvovali celú škálu kresťanských sviatkov v kostoloch svojich cirkevných zborov, o celi nemusím presviedčať. Začala sa už bezslávnoštná polovica cirkevného roka a akoby sa, obrazne povedané, začalo „dovolenkové obdobie“. No predsa aj v duchovnom živote platí „hýbať sa aspoň 15 minút denne“.

Čo robíš, milý brat, milá sestra, dennodenne pre svoj duchovný rast? Nachádzaš si 15 minút pre seba a Pána Boha? Len Pán Boh vie o následkoch konania či rozhodnutia už na ich začiatku. Ani my však nie sme len obyčajní bezmocní diváci, ale aj my sme účastníci Božích zámerov a ich naplnení – a o tom vraví apoštol aj nám. Ak žijeme spravodlivo, ak konáme dobré skutky, tak všetka vďaka a chvála má patriť len Pánu Bohu. Našou úlohou a zodpovednosťou pred ľuďmi aj Bohom je, aby sme vykupovali čas a slúžili Pánu Bohu a blíznym až do konca. Aj za toto privilégium a príležitosť pracovať na Božej vinici patrí Pánu Bohu vďaka. Na to, aby sme boli spasení, nestačí len oľutovať svoj stav. K spaseniu nestačí len prejať súcit nad ukrutnou smrťou Pána Ježiša Krista za nás hriešnikov. Citový záchvev sám osebe nie je svedectvom o spasení. Ani rozumové reakcie, nie to ešte citové, neznamenajú, že sme získali nové srdce. Prvým znakom, že Pán Boh vstúpil do nášho života, je radikálna zmena v srdci, myslí a duši. Až vtedy, keď mŕtvy duch prirodzeného človeka začuje Kristovo volanie: „*Vstaň a chod!*“, sa začína nový život – život, ktorý patrí Pánu Bohu. Ten, kto žije podľa vlastnej vôle, zostáva od Boha oddelený neprekonateľnou priepasťou. Amen.

Modlitba:

Nebeský náš Bože, ďakujeme Ti za každý deň nášho života. Daj nám silu, aby sme boli aktívni nielen vo vzťahu k svojim blíznym, ale hlavne aby sme sa starali o svoj duchovný rast. Ďakujeme Ti za to, že si nás omilostil vo svojom Synovi Pánovi Ježišovi Kristovi. Tebe nech je sláva teraz i na veky vekov. Amen.

Mgr. Ján Mojzsis, zborový farár v CZ ECAV Zvolen (ZVS)